

Kp FONDI, INSTALI, ESTABLI, EKIPI, ARANĜI, ORDIGI. ~o. Stato de tuto ordigita por plenumado de difinita funkcio : la ~o de la *societo*, de *tribunaloj*, de la *Lingvaj Institucioj* (Kp APARATO, SERVO). ~(**ad**)o. Ago ~i. ~(**aj**)o. Io ~ita : jam li *fondis plurajn bankajn* ~(**aj**)ojn.

* **Orgeno.** Granda muzika blovinstrumento, kun tuboj k klavaro, uzata precipe en preĝejoj.

Orgio. Manga k trinka diboĉo.

* **Oriento.** 1 Parto de la ĉielo, en kiu la suno ŝajnas leviĝi, k laŭ kiu oni sin direktas. 2 Terparto kuŝanta ~e de Eŭropo : *tapiŝoj el ~o* ; *lando limita ĉe la ~o per la maro*. 3 En framasonaro, parto de loĝio, kie sidas la loĝiestro. ~a. Rilata al ~o : ~aj *popoloj*, *lingvoj*, *juveloj* ; ~a *klimato*, *stelo*. ~e. Ĉe la ~o. ~1 Z (tr). 1 Bazi konstruon, turnante ĝian fronton al ~o : la *katolikaj eklezioj k mahometanaj moskeoj* *estas ~itaj* ; *malbone ~ata domo*. 2 Determini la situacion de persono aŭ objekto rilate al ~o : ~i *karton*, *planon*. 3 Determini la direkton, kiu devas esti sekvata : *sin ~i en arbaro*, *en nekonata urbo* ; *la aviadistoj ne povis plu sin ~i pro la densa nebulo*. 4 (f) Determini, kion oni devas fari : la *prezidanto de kunsido devas sin rapide ~i en la debatoj* ; *priprofesia ~ado* (metoda disdonado de lernantoj en diversajn metiojn laŭ iliaj apartaj kapabloj k gustoj). ~ilo. Ĉio, kio servas por sin ~i (Kp KOMPASO). **Ekstrem~o.** Ĥinujo k Japanujo. **Grand~o.** Centra loĝio, formita en ĉefurbo de reprezentantoj de ĉiuj provincaj framasonaj loĝioj.

orientalismo. Scienco, konaro pri la orientaj popoloj, lingvoj k moroj.

orientallisto. Scienculo, kiu studas k esploras la orientajn lingvojn, literaturojn ktp.

origano ☞. G. de aromaj labiacoj (*origanum*).

Origino. 1 Loko aŭ raso, en kiu naskiĝis homo, familio, popolo : *esti el nobela, sklava ~o* ; *laŭ la Biblio la homa raso estas malbenita en sia ~o*. Kp DEVENO. 2 Kaŭzo aŭ principo, pro kiu komenciĝas io : *tio estis la ~o de tia riĉeco* ; *~o de la*

mondo ; *serĉi la ~on de niaj ideoj*. Kp GENEZO. ~1 (ntr). Deveni.

Originala. 1 Karakterizas la unuan primitivan formon de io, kontraste al kopioj, tradukoj aŭ misformoj, kiujn oni devenigis de ĝi : *tio estas nur kopio de la ~a pentraĵo* ; *la ~a teksto de libro* ; *traduki verkon el la ~a lingvo* ; *~e verkita de*. Kp MEMA, AŬTENTIKA. 2 Karakterizas iun, kiu ne imitas aliajn, sed tiras siajn ideojn el sia propra spirito : *ju pli da spirito oni havas, des pli da ~aj homoj oni trovas* ; *~a stilo*. 3 Ne simila al aliaj k iom stranga : *~a maljuna fraŭlo* ; *li afektas ~ajn dirmanierojn*. ~o. 1 Primitiva verko, kontraste al la imitaĵoj : *la Genezo, tradukita el la hebrea ~o Z* ; *la ~o de tiu pentraĵo estas en Dresden* ; *kontrolkompari kopion kun la ~o*. 2 Objekto aŭ persono, kiu servis kiel modelo al pentristo aŭ skulptisto : *ne konante la ~on, mi adoris tiun ĉi fantazian portreton Z*. ~ulo Z. Persono de strangeta konduto : *li estas vera, kompleta ~ulo*.

Oriolo. Speco de pasero, similanta merlon, kun agrabla kanto (*oriolus galbula*).

Orkestro. 1 Parto de la greka antikva teatro, kie staris la ĥoro. 2 Responda parto de moderna teatro, kie sidas la muzikistoj akompanantaj la aktorojn. 3 Tiuj muzikistoj mem, ludantaj diversajn instrumentojn sub direkto de unu estro. 4 Parto de teatro inter la muzikista ~o k la partero, enhavanta lokojn por aŭskultantoj aŭ rigardantoj.

Orkideo. Fam. el unukotiledonaj veg. kun belaj floroj de plej diversaj k strangaj formoj, kies orkido (*orchys*) estas tipo ; orkidacoj B.

orlo ☞. Refaldita bordero ĉe tuko aŭ vesto : *poŝtuko kun larĝa ~o*. ~1 (tr). Fari ~on.

* **Ornami** (tr). Aldoni al tuto plibeligajn detalojn : *~i tablon per floroj*, *ĉambron per pentraĵoj* ; *eĉ ŝtupo estos bela, se vi ĝin ~os Z* ; *flag~i domon*, *ŝipon*. ~(**aj**)o. Detala plibeligaĵo : *arkitekturaj ~oj* ; *tiu monumento estas la plej bela ~o de la urbo* ; *jen renkonte al li iras virino en ~o de publikulino Z* ; (f) *~o por maljunuloj estas grizeco Z*. ~ado, ~arto. Arto ~i. Kp DEKORACIO. ~isto. Tiu, kiu fabrikas ~aĵojn por plibeligi hejmon.